

การศึกษาความทนทานในภาคสนามของไม้ไผ่ที่ผ่านการป้องกันรักษาเนื้อไม้
แบบใช้สารเคมีและไม้ใช้สารเคมี เพื่อให้เป็นไม้ค้ำยันในสวนผลไม้

Field Test of Chemical and Non-Chemical Treated Bamboo Culms
Using as Supporting Stakes in Orchard

สุวรรณ อ้าเผือก

Suwanna Umphauk

สำนักวิจัยเศรษฐกิจและผลิตผลป่าไม้ กรมป่าไม้ จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

Forest Economic and Forest Products Research Office, Royal Forest Department

Chatujak, Bangkok 10900

บทคัดย่อ

จากการทดลองเปรียบเทียบความทนทานในภาคสนามของไม้ไผ่ที่มีการเจาะรู 0 , 1 และ 2 รู และนำไปผ่านการป้องกันรักษาเนื้อไม้แบบใช้สารเคมี โดยการแช่ในสารเคมีหรือตัวยาป้องกันรักษาเนื้อไม้ 3 ชนิด คือ 1%(Devatern+IF1000) , 1%(Antiblue+Antiborer) และ 3% CCA เป็นเวลา 7 วัน เปรียบเทียบกับไม้ไผ่ที่มีการเจาะรูเหมือนกันแต่ผ่านการป้องกันรักษาเนื้อไม้แบบไม่ใช้สารเคมี โดยการแช่ในน้ำไหลและน้ำนิ่งในระยะเวลาที่เท่ากัน จากนั้นนำไปใช้เป็นไม้ค้ำยันในสวนผลไม้(พุทรา)เพื่อทดสอบความทนทานในลักษณะการใช้ประโยชน์จริง และตรวจสอบความทนทานทุกครั้งภายหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อคัดเลือกไม้ไว้ใช้ในคราวต่อไป

ผลการทดลองปรากฏว่า ชุดไม้ไผ่ทดลองที่ผ่านการป้องกันรักษาเนื้อไม้ทั้งสองแบบนี้ให้ผลความทนทานที่ต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยชุดไม้ไผ่ทดลองที่แช่ในสารเคมีมีความทนทานสูงกว่าชุดไม้ไผ่ทดลองที่แช่ในน้ำไหลและน้ำนิ่งอย่างเห็นได้ชัด พบว่าไม้ไผ่ที่แช่ในน้ำยา 1%(Devatern+IF1000) มีความทนทานมากที่สุด มีอายุการใช้งานเฉลี่ยนานถึง 23.44 เดือน รองลงมาเป็น 1%(Antiblue+Antiborer) และ 3%CCA ซึ่งมีความทนทานเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือ 21.29 และ 20.75 เดือนตามลำดับ ส่วนไม้ไผ่ที่แช่ในน้ำไหลมีความทนทานเฉลี่ยไม่แตกต่างกับไม้ไผ่ที่แช่ในน้ำนิ่ง ซึ่งมีค่าเป็น 17.56 และ 16.98 เดือนตามลำดับ และจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับไม้ไผ่ชุดควบคุม(Control)ซึ่งมีความทนทานเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 15.60 เดือน นอกจากนี้ยังพบว่าอายุความทนทานของไม้ไผ่ที่เจาะรู 0 ,1 และ 2 รู นั้นมีค่าใกล้เคียงกัน